

Dosarul nr. 3ra-1134/2021
2-17212879-01-3ra-22102021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (Ig. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, V. Negru, Gr. Dașchevici)

DECIZIE

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursurile depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de către Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Bagrinovschi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, persoane terțe Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 noiembrie 2017, prin intermediul oficiului poștal, Mihai Bagrinovschi a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, persoană terță Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, solicitând anularea refuzului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, relativ eliberării pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. 1 din xxxx, cu suprafața de 91,9 m.p., obligarea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a elibera pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, cu suprafața de 91,9 m.p.

În motivarea acțiunii Mihai Bagrinovschi a indicat că, în temeiul contractului de locațiune nr. 27 din 01 mai 2017, încheiat între Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, în calitate de locator și gestionar al blocului locativ, pe o parte, și Mihai Bagrinovschi, în calitate de locatar, pe de altă parte, ultimul deține în posesie și folosință apartamentul nr. 1, cu suprafața de 91,9 m.p., amplasat în xxxx, nr. cadastral xxxx.

Reclamantul a menționat că, din anul 2004 exercita posesiunea neîntreruptă a respectivului bun, coabitând în respectivul imobil cu familia sa în componență de patru membri, iar anual contractul de locațiune era reperfectat.

La 05 octombrie 2017, a depus la Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cerere înregistrată sub nr. 01-4202, solicitând acordul pentru privatizarea imobilului în litigiu, având în vedere că în corespundere cu Anexa nr. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova exercită administrarea imobilului din xxxx, nr. cadastral xxxx. Or, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” exercită doar gestiunea economică a blocului locativ sus-menționat, astfel încât nu deține competențe de a decide sau a refuza privatizarea apartamentului litigios.

Reclamantul a menționat că, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, de dreptul la privatizarea locuinței beneficiază cetățenii Republicii Moldova, care posedă locuințe și care aparțin fondului de stat și celui public, asupra căruia statul și-a declarat dreptul de proprietate, precum și imobilele ce aparțin unităților, indiferent dacă aceste unități sunt incluse în listele de privatizare.

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova prin răspunsul nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017 a refuzat satisfacerea cerințelor lui Mihai Bagrinovschi, din motiv că Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, nu permite privatizarea unui apartament din blocul locativ, amplasat în xxxx, cu statut de cămin studentesc (nr. 2), aflat în gestiunea economică a Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”.

Reclamantul a relevat că, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova eronat a făcut trimitere în răspunsul emis la normele Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, întrucât art. 1 alin. (2) din Legea pre-citată prevede expres că sub incidența respectivei legi cad proprietatea publică a statului și proprietatea publică a unității administrativ teritoriale, cu excepția finanțelor publice, bunurilor instituțiilor publice, terenurilor agricole și a locuințelor.

Mai mult, pârâțul referindu-se la Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, nu evidențiază nici o normă specială care ar interzice privatizarea apartamentului litigios, făcând doar o obiecție *in abstracto* referitor la pretinsa netemeinicie a solicitării din 05 octombrie 2017.

Cu referire la statutul de cămin studentesc al blocului locativ, care în opinia pârâțului face imposibilă privatizarea apartamentului, reclamantul a indicat că, coroborând prevederile art. 497 alin. (1) din Codul civil, art. 24 alin. (1) lit. b), art. 5

alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, numai organul cadastral teritorial în raza căruia se află bunul imobil poate decide asupra înscrierii sau modificării destinației bunului imobil or, conform datelor registrului bunurilor imobile rezultă că blocul locativ din xxxx, nr. cadastral xxxx, nu este identificat sub destinația de „cămin studentesc”, dar „construcție”.

La acest capitol, reclamantul a invocat că, în corespundere cu pct. 83 din Instrucțiunea Agenției Relații Funciare și Cadastru cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor nr. 112 din 22 iunie 2005, se explică că folosința obiectului nu influențează asupra dreptului, însă este un atribut legat de evidență. Modul de folosință (destinația) se indică în documentul de drept raportat la clasificatorul din anexa nr. 5 (din Instrucțiune). În cazul în care modul de folosință indicat în documentul de drept nu se regăsește în clasificatorul respectiv, se va indica modul de folosință cel mai apropiat, folosind explicabile din rubrica mențiuni ale anexei. Conform textului Anexei nr. 5 din Instrucțiunea pre-citată rezultă că, pentru a identifica imobilul în statut de cămin, e necesar ca în registrul bunurilor imobile clădirii să-i fie atribuită destinația de „construcție cu destinație comunală” sau „construcție de învățământ și educație”. Destinația de „construcție”, însă, se utilizează numai pentru construcțiile care nu pot fi clasificate sub denumirile anterior menționate. Respectiva circumstanță o dată în plus probează că nu există impedimente pentru a consimți asupra privatizării apartamentului nr. 1 din blocul locativ din xxxx.

Reclamantul a subliniat că, mențiunea despre presupusa destinație a blocului din xxxx, este inserată în Anexa nr. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile. Astfel, pct. 85 din Anexa nr. 17 din Hotărârea de Guvern sus-menționată, nu indică destinația bunului imobil din xxxx, ci doar denumirea lui convențională, de balanță - căminul studentesc nr. 2. Respectiv, acesta este unicul argument la care face referire pârâtul în refuzul privind privatizarea.

În acest caz, reclamantul consideră imperativă citarea deciziei Curții Constituționale nr. 19 din 09 martie 2017, prin intermediul căreia Curtea a dat apreciere statutului de act normativ al Hotărârii Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile. Astfel, Înalta Curte cu titlu irevocabil a reținut că Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 a fost aprobată în vederea executării Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 - XIII, și a Hotărârii Guvernului nr. 162 din 19 februarie 2004 despre unele măsuri privind inventarierea bunurilor imobile proprietate a unităților administrativ-teritoriale și a statului.

Curtea menționează că prin Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 a fost aprobată doar lista bunurilor imobile proprietate publică a statului, stabilindu-se că Agenția Relații Funciare și Cadastru va asigura înregistrarea drepturilor de proprietate asupra bunurilor, fără a fi specificate interdicții privind privatizarea acestora.

Astfel, Anexa nr. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, evidențiază doar o listă de inventar a bunurilor plasate sub administrarea Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și, eventual

gestionate, de Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” și nicidecum interdicții de privatizare sau acte de apreciere a destinației bunurilor.

Reclamantul a evidențiat că, potrivit art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Or, acest termen curge de la data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri.

Astfel, în condițiile în care Mihai Bagrinovschi a invocat în fața Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova cerere de recunoaștere a dreptului la privatizarea apartamentului nr. x din xxxx, rezultă că acțiunea acestuia poate fi înaintată fără urmarea procedurii de depunere a cererii prealabile.

Prin încheierea protocolară din 11 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost atras în proces în calitate de terț Agenția Proprietății Publice. Tot prin aceiași încheiere a fost respinsă cererea privind atragerea în proces a Ministerului Justiției al Republicii Moldova și a Guvernului Republicii Moldova (f.d.70, vol. I).

Prin încheierea din 24 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la scoaterea cererii de pe rol/declararea inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Bagrinovschi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, persoane terțe Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ (f.d.123-125, vol. I).

Prin hotărârea din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Bagrinovschi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, persoane terțe Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ (f.d. 212, 220-223, vol. I).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a stabilit că în temeiul contractului de locațiune nr. 27 din 01 mai 2017, încheiat între Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”, în calitate de locator și Mihai Bagrinovschi, în calitate de locatar, primul a transmis ultimului în folosință odaia nr. 1, cu suprafața de 91,9 m.p., din căminul studentesc nr. 2 din str. Xxxx.

Conform extrasului din Registrul bunurilor imobile din 16 noiembrie 2017, bunurile imobile cu nr. cadastrale xxxx și respectiv xxxx (teren și construcție), aparțin cu drept de proprietate Republicii Moldova, administrate de către Ministerul Sănătății și gestionate economic de către Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”.

Prin răspunsul/informația Agenției Proprietății Publice nr. 06-04-453 din 30 ianuarie 2020, s-a comunicat că, conform datelor din Registrul patrimoniului public, ținut de Agenția Proprietății Publice, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 675 din

06 iunie 2008 și completat în baza dărilor de seamă prezentate de autoritățile publice, sub numărul cadastral xxxx este înscris bunul imobil proprietate de stat cu suprafața de 574,6 m.p., amplasat în xxxx, aflat în gestiunea Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”. De asemenea, potrivit informației din Banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra construcției (număr cadastral xxxx) cu suprafața de 574,6 m.p., este înregistrat după Republica Moldova, gestiunea Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”. Careva înscrisuri la nivel de încăperi lipsesc.

Instanța de fond a constatat că, la 05 octombrie 2017, Mihai Bagrinovschi, a înaintat în adresa Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, cerere solicitând eliberarea acordului Ministerului în vederea privatizării și intabulării în registru bunurilor imobile a dreptului său de proprietate și a membrilor familiei sale, la nivelul încăperii izolate a apartamentului nr. 1 din blocul amplasat în xxxx (nr. cadastral xxxx) cu suprafața de 91,9 m.p.

Prin răspunsul nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, urmare a examinării solicitării din 05 octombrie 2017, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a comunicat că, în conformitate cu Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, nu se permite privatizarea unui apartament din blocul amplasat în xxxx, cu statut de cămin studentesc nr. 2, aflat în gestiunea economică a Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”.

În cele din urmă, instanța de fond a concluzionat că construcția cu număr cadastral xxxx, în care se află încăperea privatizarea căreia se solicită de către Mihai Bagrinovschi, în temeiul art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 - XII din 10 martie 1993, nu este pasibilă privatizării, în situația în care normele de drept stipulate la pct. 1, 5, 8, 22 din Regulamentul-cadru privind funcționarea căminelor din subordinea instituțiilor de învățământ de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 74 din 25 ianuarie 2007 și art. 1 din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 - XII din 10 martie 1993, imperativ stipulează că nu pot fi vândute, sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată căminele, locuințele de serviciu.

Astfel, deținerea dreptului de folosință de către Mihai Bagrinovschi asupra spațiului în care locuiește împreună cu familia, nu acordă în mod automat și dreptul acestuia la privatizarea spațiului prin prisma prevederilor Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 - XII din 10 martie 1993.

Instanța de fond a conchis ca fiind stabilit cu certitudine faptul că, potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil cu nr. cadastral xxxx și respectiv xxxx (teren și construcție) din str. Nicolae Testemițanu, nr. 26, este proprietatea exclusivă a statului în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, proprietar fiind Republica Moldova. Iar Colegiul Național de Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” (succesor în drepturi Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”) deține bunul imobil menționat doar în gestiune economică și nu dispune de dreptul de dispoziție asupra acestuia.

Conform art. 5 din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04 mai 2007, autorități ale administrației publice cu atribuții în domeniul administrării și deetatizării proprietății publice sînt : a) Guvernul, prin

intermediul organelor centrale de specialitate și al altor autorități administrative (denumite în continuare autorități ale administrației publice centrale) – în privința proprietății de stat, iar în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (2) din aceeași Lege, organul abilitat cu administrarea și deetatizarea proprietății publice a statului este Agenția Proprietății Publice subordonată Guvernului, succesor al Agenției Privatizare, ale cărei atribuții sînt stabilite în conformitate cu prezenta lege și cu alte acte normative și al cărei regulament se aprobă de Guvern.

Respectiv, potrivit art. 10 alin. (1), (2) lit. a), d), e), (3), (4), (6) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121-XVI din 04 mai 2007, vînzarea-cumpărarea (privatizarea) imobilului situat în xxxx, cu suprafața de 574,6 m.p., număr cadastral xxxx, sau ale unor părți ale acestuia ține de competența exclusivă al Agenției Proprietății Publice subordonată Guvernului, cu condiția prealabilă a trecerii bunului respectiv din domeniul public al statului în domeniul privat printr-o hotărâre de Guvern adoptată în modul corespunzător.

Prin urmare, instanța de judecată a respins acțiunea lui Mihai Bagrinovschi pe motiv că nu a identificat careva temeie de anulare a refuzului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, și respectiv de obligare a Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a elibera pe numele lui Mihai Bagrinovschi acordul de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, cu suprafața de 91,9 m.p.

Potrivit recipisei anexate, dispozitivul hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost recepționat de Mihai Bagrinovschi la 10 martie 2020 (f.d.213, vol. I), iar prin intermediul poștei electronice, la 04 mai 2020 a recepționat hotărârea motivată (f.d.224, vol. I).

La 20 martie 2020, prin intermediul poștei electronice, Mihai Bagrinovschi a depus cerere de apel nemotivată (f.d.216-218, vol. I), iar la 28 mai 2020 a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Rîșcani (f.d.4-8, vol. II).

Prin decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Bagrinovschi Mihai.

S-a casat hotărârea din 10 martie 2020 a Judecătoreiei Chișinău, sediul Rîșcani, și s-a emis decizie nouă de admitere a acțiunii depuse de Mihai Bagrinovschi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, persoane terțe Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, Agenția Proprietății Publice, cu privire la anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ.

S-a anulat refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, privind eliberarea pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p.

S-a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a elibera pe numele lui Bagrinovschi Mihai a acordului de privatizare a apartamentului nr. 1 din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p. (f.d. 89, 90-102, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că acțiunea depusă de Mihai Bagrinovschi în instanța de contencios administrativ la 20 noiembrie 2017, a fost

depusă în termen, cu respectarea procedurii prealabile din care considerent a examinat fondului acțiunii.

Instanța de apel a concluzionat că, prima instanță nu a dat o apreciere corectă răspunsului Agenției Proprietății Publice, prezentat la interpelarea reclamantului nr. 10 din 17 ianuarie 2020, prin care aceasta explică faptul că asupra statutului bunului imobil litigios trebuie să se expună anume Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale or, din datele inserate în registrul cadastral nu rezultă că apartamentul în litigiu ar face obiectul Legii privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007.

Mai mult, instanța de apel a reținut că, în conformitate cu Anexa nr. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 351 din 23 martie 2005 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, anume Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale exercită administrarea imobilului din xxxx, nr. cadastral xxxx. Or, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” exercită doar gestiunea economică a blocului locativ sus-menționat, astfel încât nu deține competențe în a decide sau a refuza privatizarea apartamentului litigios.

Instanța de apel a conchis că, contrar prevederilor art. 5 alin. (1) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale prin scrisoarea nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, a refuzat neîntemeiat satisfacerea cerințelor lui Bagrinovschi Mihai, invocând faptul că prevederile Legii privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, nu permit privatizarea unui apartament din blocul locativ, amplasat în xxxx, cu statut de cămin studentesc (nr. 2), aflat în gestiunea economică a Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”.

Corespunzător, instanța de apel a apreciat ca fiind eronată invocarea de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a normelor Legii privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007. Or, art. 1 alin. (2) din Legea menționată, prevede expres că sub incidența respectivei legi cad: proprietatea publică a statului și proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, cu excepția finanțelor publice, bunurilor instituțiilor publice, terenurilor agricole și a locuințelor.

Mai mult, Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale referindu-se la Legea privind administrarea și deetimizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007, nu evidențiază nici o normă specială care ar interzice privatizarea apartamentului litigios, făcând doar o obiecție abstractă referitor la pretinsa netemeinicie a solicitării din 05 octombrie 2017.

Cu referire la statutul de cămin studentesc al blocului locativ, care în opinia Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale face imposibilă privatizarea apartamentului, instanța de apel a reținut că, în corespundere cu art. 497 alin. (1) din Codul civil, se reglementează imperativ că înscrierile făcute în registrul bunurilor imobile se prezumă autentice și complete până la proba contrară.

Totodată, art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, prevede că în subcapitolul I al fiecărui capitol din registrul

bunurilor imobile se indică destinația bunului imobil. Coroborând aceste norme cu reglementările art. 5 alin. (2) din Legea cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, rezultă că numai organul cadastral teritorial în al cărui rază se află bunul imobil poate decide asupra înscrierii sau modificării destinației bunului imobil. Or, conform datelor registrului bunurilor imobile rezultă că blocul locativ din xxxx, nr. cadastral xxxx, nu este identificat sub destinația de „cămin studentesc”, dar „construcție”.

În corespundere cu pct. 83 din Instrucțiunea Agenției Relații Funciare și Cadastru cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor nr. 112 din 2005, se explică că folosința obiectului nu influențează asupra dreptului, însă este un atribut legat de evidență. Modul de folosință (destinația) se indică în documentul de drept raportat la clasificatorul din anexa nr. 5 (din Instrucțiune). În cazul în care modul de folosință indicat în documentul de drept nu se regăsește în clasificatorul respectiv, se va indica modul de folosință cel mai apropiat, folosind explicabile din rubrica mențiuni ale anexei. Conform textului Anexei nr. 5 din Instrucțiunea menționată rezultă că pentru a identifica imobilul în statut de cămin, e necesar ca în registrul bunurilor imobile clădirii să-i fie atribuită destinația de „construcție cu destinație comunală” sau „construcție de învățământ și educație”. Destinația de „construcție”, însă, se utilizează numai pentru construcțiile care nu pot fi clasificate sub denumirile anterior menționate. Respectiva circumstanță o dată în plus probează că nu există impedimente pentru a consimți asupra privatizării apartamentului nr. 1 din blocul locativ din xxxx.

Din considerentele expuse, instanța de apel a anulat refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, privind eliberarea pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p. și a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să elibereze pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, suprafața de 91,9 m.p.

La 28 iulie 2021, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere de recurs nemotivată (f.d. 103-105, vol. II), iar la 08 noiembrie 2021 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei contestate, cu pronunțarea unei decizii noi de menținere a hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoriai Chișinău, sediul Rîșcani prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Mihai Bagrinovschi (f.d. 122-128, vol. II).

În motivarea recursului Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că, construcția cu numărul cadastral xxxx, în care se află încăperea privatizarea căreia se solicită de către Mihai Bagrinovschi, în temeiul art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe din 10 martie 1993, nu este pasibilă privatizării, în situația în care normele de drept imperativ stipulează că nu pot fi vândute, sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată căminele, locuințele de serviciu. Drept urmare, deținerea dreptului de folosință de către Mihai Bagrinovschi asupra spațiului în care locuiește împreună cu familia, nu acordă în mod automat și dreptul acestuia la privatizarea spațiului prin prisma prevederilor Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

Recurentul susține că, prin prisma prevederilor art. 4, art. 6 alin. (2), art. 25 alin. (2), (3) din Legea cu privire la locuințe nr. 75 din 30 aprilie 2015, prima instanță corect a stabilit că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil cu nr. cadastral xxxx și respectiv xxxx (teren și construcție) din str. Nicolae Testemițeanu, nr. 26, este proprietatea exclusivă a statului în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, proprietar fiind Republica Moldova, iar Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” deține bunul imobil menționat doar în gestiune economică și nu dispune de dreptul de dispoziție asupra acestuia.

Recurentul invocând prevederile art. 5, art. 7 alin. (2), art. 10 alin. (1), (2) lit. a), d), e), (3), (4), (6) din Legea privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr.121-XVI din 04 mai 2007, a precizat că vânzarea-cumpărarea (privatizarea) imobilului situat în xxxx, cu suprafața de 574,6 m.p., număr cadastral xxxx sau ale unor părți ale acestuia ține de competența exclusivă al Agenției Proprietății Publice subordonată Guvernului, cu condiția prealabilă a trecerii bunului respectiv din domeniul public al statului în domeniul privat printr-o hotărâre de Guvern adoptată în modul corespunzător.

Prin urmare, recurentul consideră că Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, corect a refuzat prezentarea acordului prin scrisoarea sa nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017 de privatizare a bunului în cauză.

La 29 iulie 2021, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, a depus la Curtea de Apel Chișinău împreună cu cererea de recurs și motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei contestate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care de menținere a hotărârii din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea lui Mihai Bagrinovschi ca fiind neîntemeiată (f.d. 107-113, vol. I).

În motivarea recursului, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” și-a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că actul judecătoresc contestat este neîntemeiat și vine în contradicție cu normele legii.

Recurentul a menționat că, deținerea dreptului de folosință de către Mihai Bagrinovschi asupra spațiului în care locuiește împreună cu familia, nu acordă în mod automat și dreptul acestuia la privatizarea spațiului prin prisma prevederilor Legii privatizării fondului de locuințe nr. 1324 din 10 martie 1993.

Recurentul consideră că, instanța de fond corect a stabilit că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile, bunul imobil (teren și construcție) din xxxx, este proprietatea exclusivă a statului în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, proprietar fiind Republica Moldova, iar Colegiul Național de Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” (succesor în drepturi Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”) deține bunul imobil menționat doar în gestiune economică și nu dispune de dreptul de dispoziție asupra acestuia. Astfel, vânzarea-cumpărarea (privatizarea) imobilului situat în xxxx, cu suprafața de 574,6 m.p., sau ale unor părți ale acestuia ține de competența exclusivă al Agenției Proprietății Publice subordonată Guvernului, cu condiția prealabilă a trecerii bunului respectiv din

domeniul public al statului în domeniul privat printr-o hotărâre de Guvern adoptată în modul corespunzător.

Prin urmare, instanța de apel nu putea reține argumentele lui Mihai Bagrinovschi, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, se întemeiază pe interpretarea corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor.

Reieșind din cele relatate, recurentul susține că instanța de apel eronat a identificat temei de anulare a refuzului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, și respectiv a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a elibera pe numele lui Mihai Bagrinovschi acordul de privatizare a bunului imobil cu suprafața de 91,9 m.p., amplasat în xxxx.

Recurentul a invocat că, instanța de apel a ignorat obligația sa de a motiva fiecare capăt de cerere și afirmație, proba adusă în fața instanței, ori prin decizia contestată nu se expune asupra încălcărilor grave de procedură invocate. Astfel, reieșind din motivele invocate, au fost emise acte insuficient motivate, obligație impusă prin art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, Protocoalelor 3, 5, 8 și 22 și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Conform art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 29 iunie 2021.

Instanța de recurs constată că la materialele cauzei lipsește notificarea de către Curtea de Apel Chișinău părților în proces a dispozitivului deciziei contestate, însă potrivit avizelor de recepție DS8005402774AS (f.d.115, vol. II) și DS8005402776AS (f.d.118, vol. II), se constată că la 05 octombrie 2021, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, au recepționat decizia motivată.

La 28 iulie 2021, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova a depus cerere de recurs nemotivată (f.d.103-105, vol. II), iar la 08 noiembrie 2021 a prezentat Curții Supreme de Justiție motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d.122-128, vol. II).

La 29 iulie 2021, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, a depus la Curtea de Apel Chișinău împreună cu cererea de recurs și motivarea recursului împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 107-113, vol. I).

Astfel, instanța de recurs constată că, atât Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, cât și Centrul de Excelență în Medicină și

Farmacie „Raisa Pocalo”, au depus recursurile în termenul prevăzut de art. 245 din Codul administrativ.

La 26 octombrie 2021, 01 și 19 noiembrie 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copia cererilor de recurs depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d.121,130, 138, vol. II).

Prin încheierea din 23 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție recursurile depuse de Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, împotriva deciziei din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, au fost declarate admisibile și numite pentru examinare în complet de cinci judecători.

Prin prisma art. 191 alin. (5) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție soluționează cererile de recurs împotriva hotărîrilor, deciziilor și încheierilor curții de apel. Iar potrivit art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurenților, au fost expuse cu suficientă claritate.

Colegiul lărgit notează că în scopul asigurării unui proces echitabil în ordine de recurs într-un termen rezonabil, a remis în adresa intimaților copia cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 121, 130, 138 vol. II).

Până la data stabilită pentru examinarea recursurilor, în adresa Curții Supreme de Justiție, referințe nu au parvenit.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, care în conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod, Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 a fost abrogată.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile declarate de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, de a casa integral decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și emite o nouă decizie, din următoarele considerente.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

În corespundere cu art. 21 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În sensul art. 219 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din materialele cauzei rezultă că în temeiul contractului de locațiune nr. 27 din 01 mai 2017, încheiat între Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”, în calitate de locator și Bagrinovschi Mihai, în calitate de locatar, primul a transmis ultimului în folosință odaia nr. 1, cu suprafața de 91,9 m.p., din căminul studentesc nr. 2 din str. Xxxx (f.d. 8-9, vol. I)

Prin răspunsul nr. 06-04-453 din 30 ianuarie 2020, Agenția Proprietății Publice i-a comunicat reclamantului că conform datelor din Registrul patrimoniului public, ținut de Agenția Proprietății Publice, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 675 din 06 iunie 2008 și completat în baza dărilor de seamă prezentate de autoritățile publice, sub numărul cadastral xxxx este înscris bunul imobil proprietate de stat cu suprafața de 574,6 m.p., amplasat în str. N. Testimițeanu, nr. 26, mun. Chișinău, aflat în gestiunea Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”.

De asemenea, potrivit informației din Banca centrală de date a cadastrului bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra construcției (număr cadastral xxxx) cu

suprafața de 574,6 m.p., este înregistrat după Republica Moldova, gestiunea Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo”. Careva înscrieri la nivel de încăperi lipsesc (f.d. 150, vol. I).

La 05 octombrie 2017, avocatul Alexandru Bot în interesele lui Bagrinovschi Mihai, s-a adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu cerere prin care a solicitat eliberarea acordului Ministerului, în vederea privatizării și intabulării în Registrul bunurilor imobile a dreptului său de proprietate și a membrilor familiei sale, la nivelul încăperii izolate a apartamentului nr. 1 din blocul amplasat în xxxx, nr. cadastral xxxx, cu suprafața de 91,9 m.p. (f.d. 16, vol. I).

Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale prin răspunsul nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, a comunicat avocatului Alexandru Bot referitor la eliberarea acordului de privatizare a locuinței cu suprafața totală de 91,9 m.p., situate pe str. Xxxx, nr. cadastral xxxx că, în conformitate cu Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetatizarea proprietății publice, nu permite privatizarea unui apartament din blocul amplasat în xxxx, cu statut de cămin studentesc nr. 2, aflat în gestiunea economică a Centrului de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” (f.d. 17, vol. I).

Nefiind de acordul cu refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în privatizarea apartamentului nr. 1 din blocul amplasat în mun. Chișinău, str. Xxxx, Bagrinovschi Mihai a înaintat prezenta acțiune în ordinea contenciosului administrativ.

Colegiul lărgit constată că refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a admite cererea lui Mihail Bagrinovschi a generat prezentul litigiu în justiție, fiind soluționat de instanțele ierarhic inferioare în mod diferit.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, prin hotărârea din 10 martie 2020 a concluzionat în privința netemeinicei acțiunii, iar Curtea de Apel Chișinău judecând cauza în ordine de apel, prin decizia din 29 iunie 2021 a casat hotărârea din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a emis o nouă hotărâre prin care a admis acțiunea integral.

S-a anulat refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, privind eliberarea pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. 1 din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p.

S-a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale de a elibera pe numele lui Bagrinovschi Mihai a acordului de privatizare a apartamentului nr. 1 din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p. (f.d. 89, 90-102, vol. II).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulul dovezilor administrate în coraport cu normele juridice ce guvernează raportul juridic litigios.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că prin Hotărârea Guvernului nr. 744 din 10 iunie 2016 cu privire la reorganizarea Colegiului Național de Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” a fost reorganizat prin transformare Colegiul

Național de Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” în Centrul de excelență în medicină și farmacie „Raisa Pacalo”, cu oferirea programelor educaționale de formare inițială la nivelurile IV (învățământul profesional postsecundar) și V (învățământul profesional postsecundar nonterțiar).

Potrivit pct. 1 din Hotărîrea pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, structurii și efectivului-limită ale aparatului central al acestuia nr. 397 din 31 mai 2011 (în vigoare la data contestării actului administrativ) a fost aprobată lista instituțiilor publice în care Ministerul Sănătății are calitatea de fondator, conform anexei nr.3.

Deci, conform pct. 2 din lista respectivă, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” face parte din instituțiile finanțate de la bugetul de stat și/sau din mijloace speciale.

Potrivit pct.pct. 1 și 5 din Regulamentul-cadru privind funcționarea căminelor din subordinea instituțiilor de învățământ de stat aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 74 din 25 ianuarie 2007, căminele sînt unități în administrarea și folosința instituțiilor de învățământ de stat, în care se asigură condiții de trai și studiu pentru elevi, studenți, masteranzi, doctoranzi, rezidenți, secundariați clinici, auditori ai cursurilor de perfecționare, cu domiciliul stabil în afara localității de amplasare a instituției de învățământ.

La cazarea locatarilor se vor respecta în mod obligatoriu normele sanitare (minimum 6 m² pentru o persoană).

Conform pct. 8 din același Regulament-cadru, blocurile căminelor din subordinea instituțiilor de învățământ de stat, utilajul și inventarul pus la dispoziția locatarilor constituie patrimoniul statului.

Din conținutul pct. 22 din Regulament-cadru nominalizat, rezultă că se permite cazarea altor persoane, elevi, studenți, masteranzi, doctoranzi, rezidenți, secundariați clinici, auditori ai cursurilor de perfecționare din alte instituții de învățământ și alte categorii de personal din domeniul educației decât cele indicate în pct. 1 din prezentul Regulament, în cazul existenței locurilor disponibile, în coordonare cu conducătorul instituției de învățământ. Cazarea elevilor și studenților din alte instituții de învățământ se face în baza acordului ambelor instituții.

În același timp, prevederile art. 5 alin. (2), (5) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993 stipulează că nu pot fi vîndute sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată imobilele care se află în orașele militare de tip închis, căminele, locuințele de serviciu, locuințele avariate și ireparabile, casele ce urmează a fi demolate, cantoanele și alte construcții care se află la balanța sau în proprietatea fondului forestier de stat.

Prin derogare de la prevederile alineatului (2) referitor la privatizarea căminelor, se admite privatizarea încăperilor de locuit în căminele de tip cameră (cu excepția căminelor pentru studenți și elevi ale instituțiilor de învățământ de stat de toate nivelurile și a căminelor de tip pat-loc și pat-cameră) cu condiția că cel puțin 60 procente din locatarii de răspundere ai încăperilor de locuit la adunarea generală și-au exprimat în scris dorința de a le privatiza.

Raportând la caz, dispozițiile legale enunțate, Colegiul lărgit constată că potrivit extrasului din Registrul bunurilor imobile (f.d. 18-19, vol. I), bunul imobil - terenul cu nr. cadastral xxxx și construcția cu nr. cadastral xxxx din str. Xxxx, în care se află încăperea privatizarea căreia se solicită de către Mihail Bagrinovschi, este proprietatea exclusivă a statului în temeiul Legii cadastrului bunurilor imobile nr. 1543 din 25 februarie 1998, proprietar fiind Republica Moldova. Respectiv, Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pacalo” deține bunul imobil menționat doar în gestiune economică și nu dispune de dreptul de dispoziție asupra acestuia, bunul imobil fiind administrat de către Ministerul Sănătății.

Potrivit art. 25 alin. (1), (3) din Legea nr. 75 din 30 aprilie 2015 cu privire la locuințe, în perioada studiilor și activității de muncă, persoanele au dreptul să beneficieze de spațiu locativ în cămine, în limita spațiilor disponibile, în temeiul contractului de locațiune încheiat în condițiile cap. VIII.

Căminele aparțin persoanelor juridice de drept public și privat și nu pot fi înstrăinate în cazul în care au fost construite sau procurate din sursele bugetului de stat sau ale bugetelor locale. Proprietarul sau autoritatea în administrarea cărora se află aceste cămine decide asupra categoriilor de persoane care au dreptul de locuire în ele.

Potrivit pct. 19 din Regulamentul-cadru privind funcționarea căminelor din subordinea instituțiilor de învățământ de stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.74 din 25 ianuarie 2007, prevede că beneficiarul de loc în cămin, cu excepția elevilor, și administrația instituției de învățământ semnează un contract de locațiune, care cuprinde drepturile și obligațiile părților, modalitățile de achitare a taxei de locațiune etc. Fiecărui locatar, cu excepția elevilor, i se eliberează un contract de locațiune, în care este specificat numărul încăperii locuibile în cămin și termenul pentru care i se repartizează această încăpere, iar elevilor – o copie a deciziei instituției de învățământ în gestiunea căreia se află căminul.

În așa mod, Colegiul lărgit apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond precum că construcția cu număr cadastral xxxx, în temeiul art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, nu este pasibilă privatizării or, deținerea dreptului de folosință de către Mihai Bagrinovschi asupra spațiului în care locuiește împreună cu familia, nu acordă și dreptul acestuia la privatizarea spațiului prin prisma prevederilor Legii menționate.

Drept urmare, Colegiul lărgit consideră greșită concluzia instanței de apel precum că contrar prevederilor art. 5 alin. (2) din Legea privatizării fondului de locuințe nr. 1324-XII din 10 martie 1993, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale prin scrisoarea nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, a refuzat neîntemeiat satisfacerea cerințelor lui Bagrinovschi Mihai or, normele de drept enunțate, imperativ stipulează că nu pot fi vândute, sau transmise cu titlu gratuit în proprietate privată căminele, locuințele de serviciu.

Colegiul notează că, deși concluzia instanței de fond privind respingerea acțiunii este corectă, la caz prevederile Legii privind administrarea și deetatizarea proprietății publice nr. 121 din 04 mai 2007 nu sunt aplicabile, or art. 1 alin. (2) din Legea menționată, prevede expres că sub incidența respectivei legi cad: proprietatea publică a

statului și proprietatea publică a unității administrativ-teritoriale, cu excepția finanțelor publice, bunurilor instituțiilor publice, terenurilor agricole și a locuințelor.

Față de toate aceste considerente, instanța de apel într-un mod greșit a anulat refuzul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 08-06/393 din 23 octombrie 2017, privind eliberarea pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. x din xxxx, cu suprafața 91,9 m.p. și a obligat Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale să elibereze pe numele lui Mihai Bagrinovschi a acordului de privatizare a apartamentului nr. 1 din xxxx, suprafața de 91,9 m.p..

În contextul celor expuse, Colegiul lărgit consideră că prima instanță în mod corect a apreciat circumstanțele cauzei și conform prevederilor legale a emis o hotărâre legală și întemeiată. Astfel, cele descrise determină Colegiul lărgit să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Prin urmare, Colegiul lărgit apreciază ca fiind întemeiate argumentele recurențelor Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo” că instanța de apel a emis decizia contestată cu interpretarea eronată a normelor de drept material, iar prima instanță întemeiat a concluzionat despre necesitatea respingerii acțiunii depuse de Mihai Bagrinovschi.

Pentru motivele expuse și având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a probelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, a casa decizia instanței de apel și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art.art. 258 alin. (3), 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și de către Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”.

Se casează integral decizia din 29 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 10 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani adoptată în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Mihai Bagrinovschi împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova, persoane terțe Centrul de Excelență în Medicină și Farmacie „Raisa Pocalo”, Agenția Proprietății Publice cu privire la anularea refuzului și obligarea emiterii actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Ala Cobăneanu

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Victor Burduh